

Huệ Quang Kim Tháp

*Con đã về đây thăm Tháp Tổ
Chắp tay thành kính khẩn linh nhang
"Cư trần lạc Đạo" bài thi kệ
Trầm ấm bên tai khẽ vọng vang.*

Thanh Trà Tiên Tử

Cư Trần Lạc Đạo (Chén Trà đầu năm)

Chào buổi sáng đầu tiên của năm mới. Chọn ấm chi trà gì pha đây? Ta đem bộ ấm chén sứ Bát Tràng vẽ phong cảnh sơn thủy hữu tình và chọn gói trà quê Thái Nguyên pha uống cùng gia đình. Trời bất ngờ đổ cơn mưa bóng mây. Không khí mát rượi tràn qua Mộc Lan Viên. Sau bài tập Thái Cực Quyền, Thái Cực Kiếm, ta pha thêm một tuần trà nữa ngoài Thanh Trà Đình. Miệng thêm đọc mấy câu thơ tự dịch từ bài Trà Ca của Lô Đồng:

*Chén trà thứ bảy uống sao?
Bên vai chỉ thấy rì rào gió bay
Bông Lai biết xứ nào đây?*

(Nguyên bản Hán Việt:

"...Thất oản khiết bất đắc dã,

*Duy giác lưỡng dịch tập tập thanh phong sinh
Bồng Lai Sơn tại hà xứ?..")*

Ta khép mi, bên tai thoáng gió đẫy phù vân, bồng bênh, nhẹ trôi.. Ta nhìn quanh, bốn bề mây trắng tụ tan, thấp thoáng sau những làn mây là xanh xanh rừng trúc, cong cong mái chùa, đâu đó tiếng chuông Đồng thanh vọng. Là đây sao, Bạch Vân Sơn, cũng chính là Yên Tử Linh Sơn!

Chắp tay cầu khẩn Đức Điều Ngự Giác Hoàng Trần Nhân Tông. Xin cho phép con đọc bốn câu thi kệ tâm đắc trong bài Cư Trần Lạc Đạo Phú của Người.

*"Cư Trần Lạc Đạo thả tùy duyên
Cơ tắc xan hề khốn tắc miên
Gia trung hữu bảo hưu tâm mịch
Đối cảnh vô tâm mạc vấn thiên."*

Cõi trần tục thật giả lẫn lộn, có biết bao thị phi danh lợi. Sống giữa trần gian như vậy, mà biết tùy duyên vui niềm Đạo thì quả như Tiên Phật chốn phàm tục! Theo nhà Phật, cơ duyên tuy là ngoại cảnh, nhưng do ta gieo duyên và tạo tác nghiệp mà sinh ra. Theo Đạo gia, Đạo có trước cả trời đất, vận hành không ngừng, và là quy luật sinh trưởng biến hóa tự nhiên của vạn vật. Đạo có thể ví như con đường không ngừng chuyển biến của vạn vật. Hành trình của chúng ta trong cuộc sống được tạo thành do cách chúng ta nhận định về ngoại cảnh, chúng ta lựa chọn và hành sự. Hành trình đó sẽ tốt đẹp nếu chúng ta hành động đúng với Đạo, theo tự nhiên, không có mục đích phi tự nhiên. Cũng như Phật giáo, gieo duyên nào hái quả đó. Duyên lành thì quả ngọt. "Cư trần lạc Đạo thả tùy duyên!"

Thế nào là tùy duyên? Theo lẽ thường ai ai cũng biết "Cơ tắc xan" "Khốn tắc miên" tức là đói thì ăn, mệt thì ngủ. Đạo ấy đơn giản thế, lẽ ấy tự nhiên thế, nhưng đâu phải dễ làm. Trần gian muôn sự, lòng người bề bộn âu lo, lúc đói có khi lại làm cố làm gượng, lúc cần ngủ lại toan tính tỉ mỉ những chuyện đâu đâu. Như thế làm sao có thể tự tại, an nhàn thể tánh mà lạc Đạo? Ta đưa mắt nhìn quanh, mưa giăng sương tỏa, lạc hoa lác đác trên phiến đá. Tâm hồn thanh nhẹ dờng như trận mưa núi đã gột đi và cánh hoa tàn đã mang theo phần nào của bụi trần tam độc tham, sân, si:

*"Thị phi niệm trục triều hoa lạc
Danh lợi tâm tùy dạ vũ hàn."
(Trích thơ Trần Nhân Tông)*

(giải nghĩa:

*Niềm thị phi đi theo hoa sớm rụng
Lòng danh lợi rơi theo mưa đêm lạnh)*

Nếu chỉ đơn giản nghĩ lên núi tìm Tiên, đến chùa tìm Phật thì quả là chưa hiểu Phật tại Tâm. Đạt được "cư trần lạc đạo", tự tại "cơ tắc xan" và "khốn tắc miên", thì còn phải kiểm gì xa xôi nữa, ấy là bảo bối trong ta "gia trung hữu bảo", là Phật tại Tâm! Trước ngoại cảnh, niềm thị phi và lòng danh lợi, hãy hướng tới "vô tâm", giữ tâm thể luôn an vui, trong sáng, không dao động, vô tham, vô sân, vô si. Chớ bần khoăn

máy móc hỏi thiên làm gì. Phật giáo có dạy, ngón tay chỉ mặt trăng không phải là mặt trăng. THIÊN là một cách tu thân, tu dưỡng, tu hành, giữ tâm thể thanh trong, dần dần đến chỗ “trực chỉ nhân tâm, kiến tính thành PHẬT”.

Gia trung hữu bảo hựu tâm mịch
Đối cảnh vô tâm mạc vấn thiên.

Thấp nén nhang, hương khói quyện bay. Chắp tay thành tâm con khẩn vái. Con xin Phật Hoàng thứ lỗi, con không phải là kẻ hiểu thông Phật pháp, Đạo giáo, hay Thiên học, càng không dám diễn giải bài kệ của Đức Sơ Tổ Thiên Phái Trúc Lâm Yên Tử. Chỉ là chút cảm nghĩ nông cạn riêng tư và một tấm lòng thành của con khi đọc và suy ngẫm về bài thơ đầy ý tứ vô cùng sâu sắc của Ngựòì.

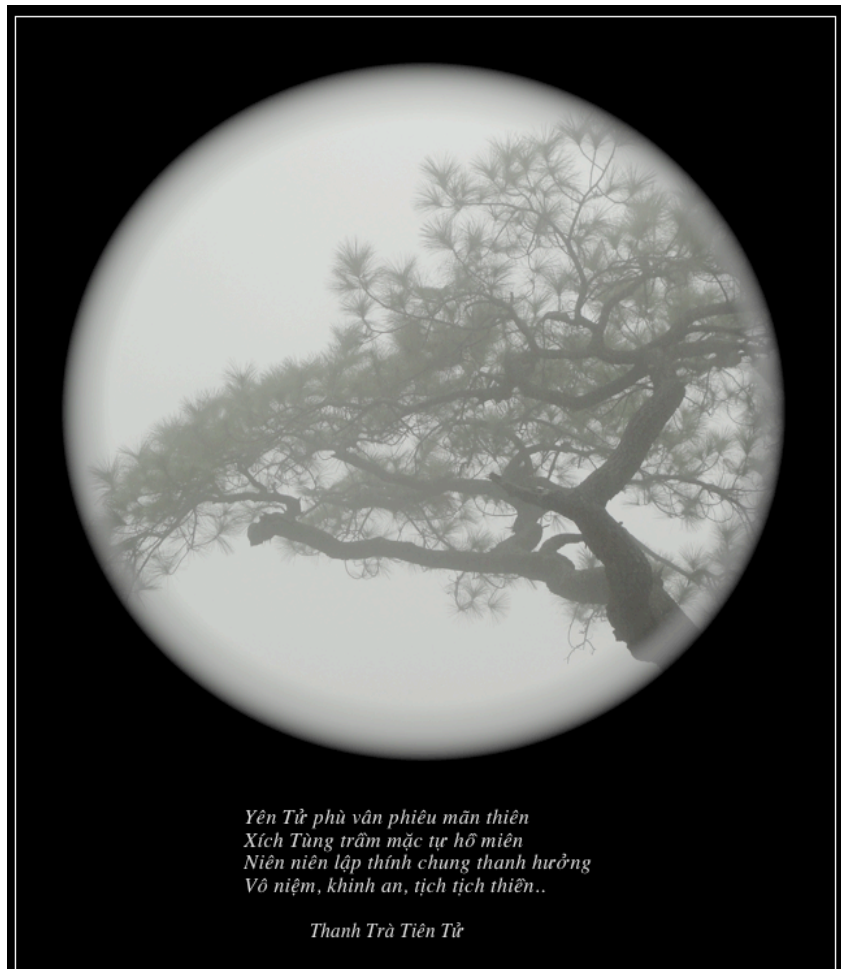
Là làn gió nhẹ hay áng phù vân lất rắt những hạt mưa sa. Hương trà Thái Nguyên thơm ngào ngạt dâng bay. Là mưa lạnh hay hương trà thơm khiến ta thức giấc mơ. Một giấc mơ ngủi ngẩn trong giấc mơ sâu dài! Ta còn say lắm...!

Mộng trung bút lục. Thanh Trà Tiên Tử!

安子山赤松

安子浮云漂满天
赤松沉默似乎眠
年年立听钟声响
无念轻安寂寂禅

青茶 仙子

Yên Tử phù vân phiêu mấn thiên
Xích Tùng trầm mặc tự hồ miên
Niên niên lập thính chung thanh hưởng
Vô niệm, khinh an, tịch tịch thiên..

Thanh Trà Tiên Tử

Dịch nghĩa:

Cây Xích Tùng trên núi Yên Tử

Yên Tử bông bành mây nhẹ trôi khắp nơi

Cây Xích Tùng im lìm sâu lắng giống như đang ngủ

Hàng năm (cây) đứng nghe tiếng chuông (chùa) vọng

Vô niệm, lòng nhẹ tâm an, tĩnh lặng thiên

Thanh Trà Tiên Tử